

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:

Kwartalnie Marek 24.—
Miesięcznie Marek 8.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja

Ulica Piotrkowska № 95.
Telefon Nr. 100.
Administ. czynna od 8i pół do 3i pół po poł.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:

Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce M. 2.50. Wiersz przed tekstem Mk. 7.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 40 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 4.—.

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Agencję Ogłoszeń Adam Benke, Łódź, ul. 6-go Sierpnia № 8.

OGŁOSZENIE.

Stefan Mielczarek, przebywający od roku 1910 w Brazylii, poszukuje ojca Mikołaja Mielczarka, zamiesz. w latach 1906 — 1910 przy ul. Lipowej 87, oraz siostry swej Wiktorji Andrzejewskiej, zamiesz. przy ulicy Lipowej 63. Osoby mogące udzielić wiadomości o miejscu pobytu p.p. Mielczarka i Andrzejewskiej, uprasza się o złożenie posiadanych informacji w administracji naszego pisma.

ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach majątku Beldów, położonych w pow. Łódzkim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28-go lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Praw Nr. 20 z dn. 5 marca 1919 r. poz. 289), oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy z dn. 3-go lutego 1920 r. (Dzien. Ustaw Nr. 14 z dn. 21 lutego 1920 r. poz. 76); po porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu i Panem Ministrem Robót Publicznych, zarządzam co następuje:

Zajęcie wszystkich drzewa budulcowego ściętego i stojącego na pniu iglastego okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących w lasach majątku Beldów Władysława Wężyka w pow. Łódzkim, ustanowione w rozporządzeniu mojem z dnia 31-go października 1919 r. w przedmiocie zajęcia drzewa okrągłego, obrobionego w powiatach Biłgorajskim, Kucińskim, Łódzkim i Warszawskim („Monitor Polski“ Nr. 247 z dnia 13/XI 19 r.) zostaje niniejszem zmienione w sposób następujący:

Zajęciu podlega w powyższych lasach drzewo budulcowe w drzewostanach najstarszych, które będą wyznaczane stosownie do sporządzić się mającego planu gospodarczego w zrębach 5-cio letniego etatu 1920, 1921, 1922, 1923 i 1924 r. na przestrzeni. . . . 25 morgów.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel niema prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnienia Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokładnem zajęciu drzewa Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Piotrkowie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego kto będzie na miejscu się znajdował.

W celu obejrzenia i wyznaczenia miejsca zrębów, Inspektor Okręgowy wydeleguje do lasów dóbr wskazanych miejscowego Komisarza Ochrony Lasów.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacana będzie przez Państwo należność według cen ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca 1919 roku („Monitor Polski“ Nr. 161 z dnia 21-go lipca 1919 r.).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) w z. *Z. Chmielewski.*

Warszawa, dnia 5 czerwca 1920 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zachowania nasion na obsiewy jesienne żyta w r. 1920.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20-go lutego 1920 r., w sprawie zmiany art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r., „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“ (Dzien. Ust. Rz. P. r. 1920 Nr. 19, poz. 94) i art. 9 i 14 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“ (Dz. Ust. Rz. P. r. 1919 № 89, poz. 485) zarządza się, co następuje:

Art. 1.

W celu dania możności właścicielom lub dzierżawcom gospodarstw rolnych, w których zasiewy żyta ozimego uległy całkowicie, lub częściowo zniszczeniu, dokonania normalnych zasiewów żyta w jesieni 1920 roku zwolnione zostaną w tych gospodarstwach od przymusowego wykupu odpowiednie ilości żyta ozimego ze zbiorów 1919 roku.

Art. 2.

W celu uzyskania zwolnienia od przymusowego wykupu złożyć należy Staroście do dnia 1 lipca b. r. deklarację stwierdzającą:

1) Obszar zasiewów żyta, dokonanych jesienią 1919 r., w morgach, względnie hektarach i ilość wysianą.

2) Ilość morgów, względnie hektarów powierzchni obsiewu żyta, zaoranych wiosną b. r.

3) Przewidywany ogólny plon żyta ozimego w roku 1920, z pozostałej obecnie powierzchni obsiewu.

4) Ilość żyta, potrzebnego do obsiewu jesiennego w r. b., z wykazaniem powierzchni projektowanego obsiewu.

5) Obszar zasiewów żyta jarego w morgach, względnie hektarach.

6) Przewidywany ogólny plon żyta jarego.

7) Ilość żyta potrzebnego kwartalnie na wyżywienie producenta, domowników, oficjalistów i na ordynarię dla służby folwarcznej — podług kontraktu.

8) Ilość żyta ozimego ze zbiorów 1919 roku — jaką producent pragnie zwolnić od przymusowego wykupu, w celu dokonania normalnych zasiewów jesiennych w roku 1920.

Deklaracje winny być potwierdzone przez właściwy Urząd Gminny, co do prawdziwości zawartych w nich danych.

Do deklaracji winno być dołączone zobowiązanie właściciela, lub dzierżawcy danego gospodarstwa rolnego, wyrażające, iż zwolnione od przymusowego wykupu ilości żyta ozimego zużyje wyłącznie na zasiewy jesienne r. b.

Art. 3.

Starostwo na podstawie danych, zawartych w deklaracjach, decyduje według swego uznania, jakie ilości żyta ozimego winny zostać zwolnione od przymusowego wykupu i wydaje zainteresowanym producentom odpowiednie zaświadczenie.

Art. 4.

Złożenie deklaracji niezgodnych z rzeczywistością, oraz użycie zwolnionych od przymusowej dostawy ilości żyta ozimego nie na cel obsiewów jesiennych 1920 r. podlega karom, przewidzianym w art. 10 powołanej na wstępie ustawy z dnia 18 listopada 1919 roku.

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów, dotyczących zbóż siewnych, a zawartych w rozporządzeniu Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 29 stycznia 1920 roku, w przedmiocie przymusowego wykupu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa i przetworów tych zbóż. (Dz. Ustaw R. P. w 1920 r., Nr. 10, poz. 58).

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczyposp. Polskiej.

Minister Apropowizacji:

(—) *St. Śliwiński.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

(—) *Dr. Bardel.*

Warszawa, dnia 5 czerwca 1920 r.,

(Dz. Ust. R. P. № 45 z dn. 10 czerwca 1920 r., poz. 280).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie podwyższenia Ogólnopolskiej Taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej od dnia 1 czerwca 1920 r.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw Nr. 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu, Przemysłu i Handlu, oraz b. Dzielnicy Pruskiej, zarządzam niniejszem co następuje:

Z dniem 1 czerwca 1920 r. wszystkie opłaty, podane w ogłoszonej w № 40 Dziennika Ustaw z roku 1920 (poz. 242) „Taryfie na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych normalnotorowymi kolejami państwowymi i normalnotorowymi kolejami prywatnymi, zarządzanymi przez Państwo“, z wyjątkiem opłat za przewóz mleka, podwyższa się o 100%. Do przewozu mleka w przesyłkach nadzwyczajnych stosować się mają opłaty niepodwyższone, a wskazane w rozdziale V Części II wspomnianej taryfy.

Minister Kolei Żelaznych:

(—) *K. Bartel.*

Warszawa, dn. 27 maja 1919 r.

(Dz. Ust. R. P. № 43, z dn. 31 maja 1920 r., poz. 269).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie wprowadzenia zmian do przepisów o kolejności ładunków (Dziennik Ustaw Nr. 36, poz. 204 z r. 1920).

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski Nr. 82 z dnia 16 kwietnia 1919 r.) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu — zarządzam wprowadzić z dniem 1 czerwca 1920 r. do przepisów o kolejności ładunków (Dz. Ustaw Nr. 36, poz. 204 z r. 1920) następujące zmiany:

Nie naruszając w niczem dotychczasowej zasady kolejności przyjmowania ładunków, znosi się zlecenia na wagony odnośnie do ładunków, wyszczególnionych w następujących punktach listy kolejności: w punkcie trzecim, czwartym, piątym, szóstym, dziesiątym, jedenastym i trzynastym, w punkcie osiemnastym za pozwoleńiami na wywóz i w punkcie dziewiętnastym za pozwoleńiami Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu, w punkcie piętnastym dla rudy, kamienia wapiennego i żelaza, lub metalowego, adresowanych do hut, lub odlewni, oraz dla ładunków wapna i kwasu siarczanego.

Ładunki, przewidziane w punkcie piątym i jedenastym, oraz nasiona i sadzeniaki, wskazane w punkcie szóstym, przewożone są jedynie za listami przewozowymi, wydawanymi przez Ministerstwo Apropowizacji. Pozatem od tegoż dnia należy w cedułach i ich grzbietach odnotowywać numery dziurkowane listów przewozowych Ministerstwa Apropowizacji. W wypadkach, w których się zachowują zlecenia na wagony, będą one miały ważność na cały miesiąc, na który zostały wydane.

Minister Kolei Żelaznych:

(—) *K. Bartel.*

Warszawa, dn. 26 maja 1920 r.

Dz. Ust. R. P. № 43, z dn. 31 Maja 1920 r., poz. 267/

Przemysł nasz walczy z brakiem surowców, których Polska nie posiada. Gdy zdobędziemy surowce, zakwitnie produkcja krajowa, uzyskamy możliwość zaspakajania własnych potrzeb, własnymi wyrobami, zmniejszy się przywóz obcych wyrobów, przestanie spadać kurs marki polskiej.

Surowce kupimy wtedy, gdy Rząd będzie miał pieniądze. Pieniądze Rządowi może dać **Pożyczka Państwowa.**

Kto tedy pragnie rozkwitu gospodarczego Polski, ten musi kupować **Pożyczkę Odrodzenia.**

Minister Przemysłu i Handlu
(—) *Antoni Olszewski*

PROTOKUŁ

XI posiedzenia Sejmiku Łódzkiego, odbytego dnia 14 czerwca 1920 r. w Łodzi, w sali posiedzeń Rady Miejskiej.

Obecni:

Przewodniczący Sejmiku — Starosta A. Remiszewski.

Protokulant — Sekretarz Sejmiku Opęchowski.

Członkowie Sejmiku Powiatowego:

Czołczyński,	Zaborowski,	Stołecki,
Dolata,	Świąteczak,	Kielbik,
Grabarczyk,	Kmieć,	Bloch,
Karpik,	Wota,	Bijasiewicz,
Niewiadomy,	Kłys,	Barłoga,
Klimek,	Janiszewski,	Grzegorzewski,
Rydlewicz,	Błaszczyk,	Pokorski,
Pach,	Drabikowski,	Jan Świercz,
Jarczyński,	Sławiński,	Wojciechowski,

ks. Giebartowski i Horodyński.

Usprawiedliwili swoją nieobecność członkowie Sejmiku: Gumula, Pogorzelski i Suszyński.

Nieusprawiedliwili swojej nieobecności członkowie Sejmiku: Derendarz, Kamiński i Józef Świercz.

Na posiedzenie Sejmiku przybyli również: Wojewoda Łódzki Kamiński i dziekan ks. Tymieniecki.

PORZĄDEK OBRAD:

- I. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia.
- II. Oddanie szpitala św. Aleksandra na pomieszczenie Kurji Biskupiej i Seminarjum Duchownego — ref. p. H o r o d y ń s k i.
- III. Uchwalenie dodatkowych kredytów — ref. p. S z e f f e r.

- IV. Przyjęcie pożyczek państwowych — referuje p. S z e f f e r.
- V. Wybór 6 delegatów Sejmiku do Powiatowej Rady Odbudowy (Dzien. Ust. Nr. 43 z roku 1920, poz. 264) — ref. P r z e w o d n i c z ą c y.
- VI. Rewizja uchwały Sejmiku z dnia 29 marca 1920 roku w sprawie rekwizycji kamienia — ref. P r z e w o d n i c z ą c y.
- VII. Wolne wnioski.

Przewodniczący stwierdza obecność 28 członków Sejmiku, a następnie otwierając posiedzenie Sejmiku, zapytuje zebranych, czy przyjmują proponowany przez Wydział Powiatowy porządek obrad.

Sejmik przez aklamację porządek obrad przyjmuje i przystępuje do rozważania spraw, tym porządkiem objętych.

I. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia.

Protokół z poprzedniego posiedzenia przyjęto przez aklamację.

II. Sprawa oddania szpitala św. Aleksandra na pomieszczenie Kurji Biskupiej i Seminarjum Duchownego.

Przewodniczący zaznacza, że do powzięcia uchwał w sprawach: oddania szpitala (p. II porządku obrad) i rewizja uchwały Sejmiku z dnia 29 marca 1920 r. (p. VI porządku obrad) w myśl regulaminu wymagana jest obecność $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby członków Sejmiku. Niezależnie od tego do powzięcia odnośnych uchwał potrzeba, aby się oświadczyła za nimi większość kwalifikowana, mianowicie $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby obecnych. Obecnych jest przy otwarciu posiedzenia 28 członków Sejmiku, co wobec ogólnej liczby 34 stanowi przeszło $\frac{2}{3}$, a więc zapadłe uchwały będą prawomocne.

Sekretarz Sejmiku Opęchowski zaznacza zebranych z okolicznościami, jakie poprzedziły wniesienie tej sprawy na porządek — obrad Sejmiku. Wobec propozycji ustąpienia szpitala na pomieszczenie Kurji Biskupiej i Seminarjum Duchownego, jaką wystosował do Wydziału Powiatowego dziekan dekanatu łódzkiego ks. Tymieniecki, — Wydział Powiatowy, poczynając od dnia 12-go maja zajmował się tą sprawą.

Większość Wydziału Powiatowego wypowiedziała się za oddaniem szpitala, natomiast członek Wydziału Powiatowego p. Klimek złożył wotum separatum o następującym brzmieniu:

„Postanowienie Wydziału Powiatowego, oddające bez żadnego wynagrodzenia czy odszkodowania gmach szpitala św. Aleksandra na pomieszczenie Kurji Biskupiej i Seminarjum Duchownego, uważam za nieformalne i szkodliwe dla interesów powiatu z następujących względów:

1) Dopóki nie zostanie ściśle ustalonym, kto jest właścicielem szpitala, Wydział Powiatowy nie może go odstąpić nikomu,

2) Sejmik Łódzki w zakresie szpitalnictwa jest ubogi i uruchomienie w najbliższej przyszłości szpitala komunalnego jest bardzo potrzebne,

3) Wyzbycie się szpitala byłoby wysoce szkodliwe dla szerokiej warstw ludności w pow. łódzkim, której brak szpitala komunalnego bardzo się daje we znaki,

4) Nabycie placu i wybudowanie gmachu szpitalnego nawet w razie otrzymania za odstąpienie

gmach wynagrodzenia byłoby bardzo trudne, a nawet wprost niemożliwe wobec ciągłego i niesłychanego wzrostu cen ziemi, materiałów budowlanych i robocizny,

5) Jest rzeczą niesłuszną żądać, aby jeden tylko powiat łódzki ponosił ciężar dostarczenia gmachu Kurji Biskupiej, której działalność rozciągając się będzie na szereg powiatów, wchodzących w skład przyszłej diecezji“.

Wobec tego, że obowiązującą decyzję w tej sprawie może powziąć jedynie Sejmik, sprawa została wniesiona na porządek obrad dzisiejszego posiedzenia.

Z kolei zabiera głos p. H o r o d y ń s k i, referujący sprawę w imieniu większości Wydziału Powiatowego.

Mówca wyjaśnia i uzasadnia stanowisko większości Wydziału Powiatowego, która uznała za konieczne podporządkowanie interesów materialnych Sejmiku interesowi całego narodu. Ogromne korzyści, jakie odniesie cały naród z erylowania stolicy biskupiej w Łodzi, już same przez się będą dostatecznym wynagrodzeniem.

P. K l i m e k, podkreślając, że uznaje potrzebę utworzenia w Łodzi Kurji Biskupiej, uzasadnia złożone votum separatum względem na zagrożone interesy ludności powiatu, słabego finansowo wogóle i mającego wielkie a niezaspokojone potrzeby w zakresie szpitalnictwa.

W dalszej dyskusji zabierają głos pp.: Wojciechowski, Jan Świercz, Horodyński, Klimek, Błaszczak i Wota, jak również za zgodą Sejmiku ks. Tymieniecki.

Wszyscy zabierający głos członkowie Sejmiku z wyjątkiem p. Horodyńskiego wyrażają opinię, że Sejmik może wziąć pewien udział w kosztach utworzenia diecezji Łódzkiej, które zostałyby potrącone z ogólnej sumy ekwiwalentu za odstąpienie szpitala. Jednakże, zdaniem mówców zarówno ciężki stan gospodarczy powiatu, jak i poczucie sprawiedliwości nie dopuszczają obarczenia wyłącznie Sejmiku Łódzkiego całym ciężarem kosztów dostarczenia siedziby dla Kurji Biskupiej.

Ks. T y m i e n i e c k i — zaznacza, że przeciwnicy oddania szpitala opierają się na fałszywych danych, twierdząc, jakoby przyszła diecezja miała objąć szereg powiatów i miast. Wreszcie, wyraziwszy przekonanie, że dalsza jego obecność jest zbyteczna, mówca opuszcza posiedzenie.

Na wniosek p. W o j c i e c h o w s k i e g o Sejmik jednogłośnie uchwała zamknięcie dyskusji i wybranie generalnych mówców.

Jako generalny mówca za wnioskiem Wydziału Powiatowego przemawia p. H o r o d y ń s k i, proponując przyjęcie następującej uchwały:

„Sejmik uchwała oddać szpital św. Aleksandra (plac i gmach) na pomieszczenie Kurji Biskupiej, pozostawiając do uznania władz kościelnych określenie ewentualnego wynagrodzenia“.

Jako generalny mówca przeciwko wnioskowi Wydziału Powiatowego przemawia p. W o j c i e c h o w s k i, streszczając wywody poprzednich mówców i proponując przyjęcie następującego wniosku:

„Sejmik wyraża gotowość oddania szpitala św. Aleksandra na pomieszczenie Kurji Biskupiej i Seminarjum Duchownego, jeżeli władze kościelne dadzą wzamian Sejmikowi plac i gmach tychże

rozmiarów, na tyleż łóżek i z temiż urządzeniami, co w szpitalu św. Aleksandra.

Na żądanie p. Jana Świercza, poparte przez 14 członków Sejmiku, Przewodniczący zarządza tajne głosowanie nad pierwszym (dalej idącym) wnioskiem p. Horodyńskiego, powołując do obliczenia głosów pp.: Jarczyńskiego i Wotę.

Po obliczeniu głosów okazało się, że na 28 głosujących za wnioskiem oświadczyło się 13 głosów, przeciwko wnioskowi — 15 głosów, a więc wniosek upadł.

Z kolei P r z e w o d n i c z ą c y, poddaje pod głosowanie wniosek p. Wojciechowskiego.

Za przyjęciem wniosku wypowiedziało się 13 obecnych, przeciwko przyjęciu wniosku wypowiedziało się 12, wstrzymało się od głosowania 3.

P r z e w o d n i c z ą c y stwierdza, że wniosek p. Wojciechowskiego upadł, ponieważ nie otrzymał kwalifikowanej większości nawet po doliczeniu do głosujących za wnioskiem 3 głosów osób, które się wstrzymały od głosowania.

Po załatwieniu tego punktu porządku obrad zabiera głos Wojewoda Łódzki K a m i e ń s k i.

P. W o j e w o d a korzysta ze sposobności powitania Sejmiku Łódzkiego w imieniu władz centralnych. Uważa to dla siebie za szczęście i zaszczyt, że pierwszy może przemówić w imieniu tych rodzimych władz polskich do przedstawicieli samorządu powiatowego. Podkreśla znaczenie własnego wysiłku w walce narodu o niepodległość. Utrzymanie i utrwalenie tej niepodległości zależy od intensywności pracy wszystkich obywateli i harmonijnego współdziałania władz państwowych i samorządowych w wielkim dziele budowania Ojczyzny. Na tarcia pomiędzy temi dwoma czynnikami, na warcholstwo nie może być miejsca. Ścieranie się zdań jest konieczne i pożyteczne, atoli pod warunkiem, że wszyscy mieć będą na oku cel jeden: szczęście narodu. Ojczyzna w oczach naszych zmartwychwstała, ale przeżywamy obecnie kryzys gospodarczy przesłania nam te potężne fakty dziejowe, które powinny radość budzić. Jednakże kataklizmów, przez kilkuletnią wojnę wywołanych, nie można wyrównać w ciągu paru lat. Aby ten proces powrotu do równowagi gospodarczej przyspieszyć, należy wyzbyć się ciasnych osobistych czy klasowych interesów. Pracownicy nie powinni stawiać żądań wygórowanych. Rolnicy winni oddać swoje plony dla wyżywienia całego narodu. Wobec trudności wyżywienia wszystkich Rząd nie będzie miał zapewne innego wyjścia, niż zarządzenie sekwestru ziemiopłodów. Każdy prawy syn Ojczyzny winien swój dobytek z ogółem podzielić i uświadamiać innych o konieczność takiego postępowania.

Obok sprawy wyżywienia państwo musi pomyślnie rozwiązać drugie zagadnienie, — mianowicie dostarczenie środków skarbowi Państwa. Tu, również nie mając wyboru, postanowił Rząd zwrócić się do własnych obywateli. Sejm uchwalił pożyczkę wewnętrzną. Na tę pożyczkę Odrodzenia każdy dać powinien, ile tylko może, i innych do nabywania pożyczki zachęcać. Jeżeli chcemy, żeby Ojczyzna była kwitnąca, aby wszystkim jej synom było w niej dobrze, każdy powinien wyczerpać siły ku jej Odrodzeniu. Rząd musi mieć poparcie całego narodu. Wojewoda ze swej strony będzie miał zawsze ten cel na widoku.

Przewodniczący w odpowiedzi na powitanie Wojewody zaznacza, że jako przewodniczący Sejmiku od 1½ roku może stwierdzić stałą gotowość samorządu powiatowego do pomagania państwu w trudnym okresie jego budowy. Jeżeli były jakieś tarcia pomiędzy władzami państwowymi a ciałami samorządowymi, to Sejmik Łódzki nigdy do tych ciał samorządnych nie należał. Sejmik zaciągnął wielomilionowe pożyczki na roboty publiczne, aby dać zatrudnienie bezrobotnym. Kontyngens zbożowy z nielicznymi wyjątkami został dostarczony przez ludność powiatu, rozumiejącą nie tylko swoje ale i państwa potrzeby. Te dwa zadania były zrozumiane, odczute i wykonane. Wobec gotowości Wojewody do wysłuchania wszelkich zażeń ludności Przewodniczący Sejmiku prosi o pomoc wobec katastrofalnego braku opału. Lasy państwowe nie dostarczają opału, a Wydział Handlowy Sejmików nabyć go również nie może.

Wreszcie Przewodniczący dziękuje Wojewodzie w imieniu Sejmiku za serdeczne powitanie.

III. Uchwalenie dodatkowych kredytów.

Referent finansowy Szeffer przedstawia konieczność uchwalenia dodatkowych kredytów na administrację w bieżącym roku budżetowym 1919/20. Wynikająca stąd przewyżka w części rozchodowej może być pokryta z nadwyżek budżetowych w innych działach przychodu.

Po tem wyjaśnieniu większością 28 głosów przeciwko jednemu przyjęto wniosek następujący:

„Sejmik uchwała dodatkowe kredyty na administrację w roku budżetowym 1919/20 w ogólnej wysokości Mk. 200.000.—“

IV. Przyjęcie pożyczek państwowych.

Po wysłuchaniu wyjaśnień referenta finansowego Szeffera Sejmik przez aklamację 29 głosami przyjął wnioski następujące:

1) „Sejmik powiatu Łódzkiego w Łodzi na posiedzeniu swem w dn. 14 czerwca 1920 r. uchwalił przyjąć od Skarbu Państwa Polskiego pożyczkę, przyznaną jemu na podstawie reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 listopada 1919 r. L. IV/3 2102 w wysokości Mk. 1.000.000 (jeden milion marek) na budowę nowych dróg w powiecie łódzkim.

Pożyczka do dnia 31 grudnia 1925 r. będzie bezprocentowa, poczynając zaś od 1 stycznia 1926 r. będzie oprocentowana w stosunku pięć od stu (5%) i będzie spłacona Skarbowi Państwa Polskiego na rachunek Ministerstwa Robót Publicznych w ciągu dziesięciu lat i nie później niż do dnia 1 stycznia 1936 roku równymi ratami rocznymi z procentami od sum należnych.

Spłacane raty pożyczki wraz z odsetkami od sum należnych będą wnoszone do miejscowej Kasy Skarbowej w walucie Skarbowej Państwa Polskiego według urzędowego kursu przeliczenia.

2) „Sejmik powiatu Łódzkiego w m. Łodzi na posiedzeniu swem w dniu 14 czerwca 1920 r. uchwalił przyjąć od Skarbu Państwa Polskiego pożyczkę, przyznaną jemu na podstawie reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 14 maja 1920 r. L. 12448 — IV-2 — 1280 w wysokości Mk. 200.000.— (dwieście tysięcy marek) na konserwację dróg w powiecie łódzkim.

Pożyczka do dnia 31 grudnia 1925 roku będzie bezprocentowa, poczynając zaś od 1 stycznia 1926 roku będzie oprocentowana w stosunku pięć od stu (5%) i będzie spłacona Skarbowi Państwa Polskiego na rachunek Ministerstwa Robót Publicznych w ciągu dziesięciu lat i nie później niż do dnia 1 stycznia 1936 roku równymi ratami rocznymi z procentami od sum należnych.

Spłacane raty pożyczki wraz z odsetkami od sum należnych będą wnoszone do miejscowej Kasy Skarbowej w walucie Skarbowej Państwa Polskiego według urzędowego kursu przeliczenia.

3) „Sejmik powiatu Łódzkiego w m. Łodzi na posiedzeniu swem w dniu 14 czerwca 1920 r. uchwalił przyjąć od Skarbu Państwa Polskiego pożyczkę, przyznaną jemu na podstawie asygnaty Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 31 marca 1920 roku L. 4707 w wysokości Mk. 400.000.— (czteryście tysięcy marek) na konserwację dróg w powiecie łódzkim.

Pożyczka do dnia 31 grudnia 1925 roku będzie bezprocentowa, poczynając zaś od dnia 1 stycznia 1926 roku będzie oprocentowana w stosunku pięć od stu (5%) i będzie spłacona Skarbowi Państwa Polskiego na rachunek Ministerstwa Robót Publicznych w ciągu dziesięciu lat i nie później niż do dnia 1 stycznia 1936 roku równymi ratami rocznymi z procentami od sum należnych.

Spłacane raty pożyczki wraz z odsetkami od sum należnych będą wnoszone do miejscowej Kasy Skarbowej w walucie kursu przeliczenia.

V. Wybór 6 delegatów Sejmiku do Powiatowej Rady Odbudowy.

Przewodniczący wyjaśnia znaczenie Rozporządzenia wykonawczego Ministra Robót Publicznych do Ustawy z dnia 2 marca 1920 roku o organizacji technicznej odbudowy wsi, miast i miasteczek. (Dz. Ustaw Nr. 43 z roku 1920), następnie stwierdza, że Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa nie mogła wykonywać swojego zadania, gdyż nie otrzymała przyręconego budulca z lasów państwowych. Pomimo rekwizycji drzewa w lasach prywatnych i stąd wydatna pomoc nie nadeszła. Komisja śledcza Sejmowa badała sprawę wadliwego zaopatrywania ludności w drzewo, jednakże o wyniku dochodzeń nic nie wiadomo. Natomiast w Nr. 127 „Monitora Polskiego“ z dnia 9 czerwca r. b. zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, odznaczające zakres pierwotnego zajęcia drzewa w lasach bełdowskich.

Po wyjaśnieniu Przewodniczącego do Powiatowej Rady Odbudowy wybrano przez aklamację 29 głosami następujących członków Sejmiku:

- 1) Wiktora Bijasiewicza z gm. Rszew,
- 2) Ignacego Błaszczyka z gm. Nakielnica,
- 3) Wincent. Drabikowskiego z gm. Nowosolna,
- 4) Józefa Karpika z gm. Brójce,
- 5) Stanisława Świątczaka z gm. Lućmierz,
- 6) Franciszka Wotę z gm. Łagiewniki.

VI. Rewizja uchwały Sejmiku z dnia 29 marca 1920 r. w sprawie rekwizycji kamienia.

Referuje Przewodniczący Sejmiku. Na poprzednim posiedzeniu Sejmiku zapadła re-

zolicja, stwierdzająca zły stan dróg w powiecie. Budżet konserwacji dróg ma wynieść w przyszłym roku budżetowym na 6 miesięcy — 7 milionów marek. Z tego tylko $\frac{1}{2}$ pokrywa państwo. Inżynier Drogowy wyjaśnił, że jedną z głównych przyczyn tej wysokości budżetu jest ogromny koszt materiałów do budowy, przede wszystkim kamienia. Dopóki nabywanie kamienia przez Sejmik nie zostanie ułatwione, dopóki budżet będzie ogromny, a te miljonowe sumy spadną strasznym ciężarem na ludność powiatu. Kamień, sprowadzany z Małopolski, pomimo trudności komunikacyjnych, jeszcze kosztuje taniej, niż kamień, kupowany na miejscu.

Na posiedzeniu poprzednim Sejmik odrzucił wniosek o rekwizycji kamienia, uchwalając natomiast, że Sejmikowi przysługuje prawo pierwokupu. To prawo jednakże w rzeczywistości okazało się bezużytecznym. Posiadacze kamienia częstokroć odmawiają sprzedania go Sejmikowi.

Podobnie jak powiat zrozumiał konieczność dostarczenia kontyngensu zboża, tak niewątpliwie zrozumie konieczność oddania kamienia, którego nie zdobył własną pracą, jak zboże. Trzeba wprowadzić sekwestr kamienia, aby uniknąć ogromnych kosztów. Umiarkowana zapłata będzie dostateczną rekompensatą dla tych, którym los oddał w posiadanie zasoby kamienia.

W imieniu Wydziału Powiatowego Przewodniczący zgłasza następujący wniosek:

„Wobec trudności uzyskania potrzebnej ilości kamienia do konserwacji dróg, Sejmik pow. Łódzkiego postanawia nałożyć sekwestr na całkowitą ilość kamienia w powiecie, ustalając następujące ceny za metr. ³: 1) w promieniu 10 klm. od Łodzi po M. 40, 2) w dalszych okolicach po M. 30.—“

W dyskusji dalszej zabierają głos pp.: Jan Świercz, Świąteczak i Pach, w zasadzie uznając konieczność sekwestru.

P. Świąteczak zgłasza poprawkę, aby z sekwestru wyłączyć kamień budowlany.

P. Jan Świercz zgłasza poprawkę, aby ceny kamienia ustalić, biorąc pod uwagę nie odległość od Łodzi, ale odległość od szosy.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie poprawki do wniosku Wydziału Powiatowego.

Poprawkę p. Świąteczaka przyjęto przez aklamację 28 głosami w następującym brzmieniu:

„Zwożenie kamienia winno się odbywać w czasie wolnym od robót polnych, głównie zaś w zimie.“

Poprawkę p. Świercza przyjęto 22-ma głosami przeciwko 6 głosom w następującym brzmieniu:

„Cena 1 m. ³ kamienia wynosi w miejscowościach odległych od szosy nie więcej niż o 1 klm. — Mk. 40, w miejscowościach odległych od szosy ponad 1 klm., a nie więcej niż o 3 klm. — 30 Mk., w miejscowościach odległych od szosy ponad 3 klm. — Mk. 20.—“

Wreszcie przyjęto przez aklamację 28 głosami wniosek Wydziału Powiatowego w sprawie sekwestru kamienia w brzmieniu następującym:

Sejmik uchwała:

wobec trudności w uzyskaniu potrzebnej ilości kamienia do konserwacji dróg zarządza się sekwestr całkowitej ilości kamienia w powiecie na potrzeby Sejmiku.

Przewodniczący zwraca uwagę obecnych na to, że w dotychczasowych uchwałach Sejmiku, dotyczących dostarczanie kamienia tkwi rażąca niekonsekwencja. Gdy do budowy dróg, wykonywanych przez Sejmik Brzeziński w powiecie łódzkim, obowiązuje na mocy uchwały z d 29 marca r. b. przepis, że adiacenci dają bezpłatnie kamienie loco szosa, tymczasem za kamień, dostarczany do budowy dróg, dokonywanej u siebie przez Sejmik Łódzki, płaci się duże sumy.

Należy pójść za przykładem pow. brzezińskiego, w którym oddawna obowiązuje bezpłatne dostarczenie do budowy nowych dróg kamienia przez adiacentów loco szosa.

Przewodniczący w imieniu Wydziału Powiatowego zgłasza wniosek następujący, który przez aklamację 28 głosami przyjęto:

Sejmik uchwała:

adiacentów, wszystkich dróg, budowanych w powiecie, obowiązuje bezpłatne dostarczanie kamienia loco szosa w następujących ilościach:

- adiacenti, mający ziemię w promieniu 2 klm. od budowanej szosy, — dostarczają po $\frac{3}{4}$ m. ³ kamienia od każdej morgi posiadanej ziemi,
- adiacenti, mający ziemię w promieniu 3 klm. od budowanej szosy, — dostarczają po $\frac{1}{2}$ m. ³ kamienia od każdej morgi posiadanej ziemi,
- adiacenti, mający ziemię w promieniu 4 lub więcej klm. od budowanej szosy, dostarczają po $\frac{1}{4}$ m. ³ kamienia od każdej morgi posiadanej ziemi.

UWAGA: Adiacenci, nie posiadający na własnej ziemi przypadającej na nich ilości kamienia, dostarczają bezpłatnie loco szosa zamiast brakującej ilości własnego kamienia podwójną ilość z miejsca, wskazanego przez Powiatowy Zarząd Robót Publicznych.“

VII. Wolne wnioski.

I. PP. Wojciechowski, Klimek i Jan Świercz zgłosili do Przewodniczącego Sejmiku interpelację o następującym brzmieniu:

„Czy znana jest Panu Staroście z dnia 8-go stycznia 1920 r. odpowiedź Ministerstwa Spraw Wewnętrznych interpretacja art. 33 Or. Pow. z dnia 4 lutego 1919 r. kto może być członkiem Wydziału Powiatowego? Z odpowiedzi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i wyjaśnienia jasno wynika, że nie może być członkiem Sejmiku ani Wydziału Powiatowego, kto zamieszkuje w innym powiecie. Wobec tego, że p. Suszyński Czesław zamieszkuje w Łodzi od 27. IX. 1919 r., stanowiącej samodzielny powiat, podpisani zapytują, czy Pan Przewodniczący zastosuje wyjaśnienie M. S. W. i dokona wyborów na miejsce ustępującego.“

Przewodniczący odpowiada, że nie jest mu wiadome, jakoby p. Suszyński był mieszkańcem Łodzi, nie powiatu. Sprawa zostanie zbadana i załatwiona zgodnie z obowiązującymi przepisami.

II. P. Świąteczak uskarża się na szalejącą bezkarnie lichwę. W Zgierzu funt gwoździ kosztuje 18 Mk. Czy Urząd do walki z lichwą i spekulacją nie wyznacza cen?

Na wniosek Przewodniczącego Sejmiku przez aklamację 28 głosami uchwała:

zwrócić się do Urzędu do walki z lichwą i spekulacją, aby wyznaczanie cen odbywało się w porozumieniu z Sejmikiem*.

Do przedwstępного porozumienia się przez aklamację 28 głosami powołano pp.: Świątczaka i Grzegorzewskiego.

III. P. Wota uskarża się, że mimo nazbyt licznej policji w gm. Łagiewniki kradzieże są nader częste.

Przewodniczący komunikuje, że na następne posiedzenie Sejmiku wezwie Komendanta Policji Powiatowej i w jego obecności zostaną rozważone odnośne sprawy.

IV. P. Wojciechowski zgłasza wniosek aby liczbę policji powiatowej zredukować do połowy.

Wniosek przez aklamację 28 głosami przyjęto. Przewodniczący zamyka posiedzenie.

Przewodniczący Sejmiku:

Starosta

(—) A. Remiszewski.

Protokulant:

Sekretarz Sejmiku

(—) J. Opęchowski.

Zmiana lokalu.

Z dn. 22 b. m. biura Oddziału II (Informacyjnego D. O. G. Łódź przeniesione zostały z ul. Moniuszki № 9 na ul. Piotrkowską № 56 (II-gie piętro). Godziny urzędowe od 9 do 4-ej po poł. Godziny przyjęć dla interesantów cywilnych od 10—1 po poł.

Zarząd Tow. Kolei Elektrycznej Łódzkiej

podaje niniejszym do wiadomości, że z powodu złożenia niedostatecznej ilości akcji, naznaczone na 26-go czerwca r. b.

22-gie Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie Akcjonariuszów odbyć się nie mogło.

Wobec tego powyższe Ogólne Zgromadzenie odbędzie się w następnym terminie, t. j. 15 lipca r. b. o godz. 4 popoł. w sali Banku Handlowego w Łodzi, Aleje Kościuszki 15 i będzie prawomocne bez względu na ilość przedstawionych akcji.

P.P. Akcjonariusze, pragnący przyjąć udział w tem Ogólnem Zgromadzeniu winni złożyć w biurze Zarządu Towarzystwa w Łodzi, ul. Tramwajowa № 6, nie później jak 8 lipca r. b. akcje lub kwity depozytowe, dla otrzymania biletów wejścia.

PORZĄDEK DZIENNY:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok 1919.
- 2) Podział zysków za rok 1919.
- 3) Wybór 2 członków Rady Zarządzającej i 1 kandydata na miejsce ustępujących.
- 4) Wybór Komisji Rewizyjnej na rok 1920.

OSTRZEŻENIE.

Zaginęły dwa kwity wydane przez Bank Zachodni w Warszawie, Oddział w Łodzi na imię Sz. J. Berdyczewskiego za № 3 z dn. 27 marca 1914 r., № 6 z dn. 31 marca 1914 r. nabycie których ostrzegam.

SZ. J. BERDYCZEWSKI.

Zarząd Towarzystwa Akc. Wyrobów Wełnianych „M. A. WIENER” w ŁÓDZI

zaprasza niniejszym pp. Akcjonariuszów na

10 Zwyczajne Zebranie Ogólne

które się odbędzie w dniu 27 lipca r. b. o godz. 5-ej po poł. w lokalu własnym przy ulicy Moniuszki № 1.

W myśl § 66 ustawy, uchwały Ogólnego Zebrania będą prawomocne bez względu na ilość obecnych akcjonariuszów.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Sprawozd. Zarządu i Kom. Rewiz. za rok 1919/20.
3. Budżet na rok operacyjny 1920/21.
4. Wybór jednego dyrektora i jednego kandydata.
5. Wybór Komisji Rewizyjnej.
6. Wnioski Zarządu.

OGŁOSZENIE.

ALEKSANDROWI WAJSKIEMU, zamieszkałemu w Łodzi, Wólczańska 167, jadącemu tramwajem skradziono portfel zawierający: 2000 mk. gotówki i, następujące weksle; oraz przekazy: przekaz amerykański płatny w Warszawie w Banku Handlowym Oddział w Łodzi, na zlecenie Heleny Czekalskiej, na mk. 2000.— przekaz № 320 wystawiony przez Jana Koksę 31/5 1920 r. na zlecenie własne akceptowany przez firmę B-ci Silberpic i M. Gold, Piotrkowska 265, płatny 16/8 1920 r., na sumę mk. 46,840, żyrowany na odwrotnej stronie przez tegoż Jana Koksę, weksle: №№ 214 wystawiony 1/6 1914 r. przez M. M. Kona w Łodzi, na zlecenie Jana Koksę, płatny 31/12 1914 r. na rbl. 100.— № 216, wystawiony 5/6 1914 r. przez M. A. Rozentała w Łodzi, na zlecenie M. I. Joskowicza płatny 20/12 1914 r. na rbl. 141.44 № 264, wystawiony przez I. Klarmana 5/6 1914 r. na zlecenie Jana Koksę, płatny 31/1 1915 r. na rbl. 200.— № 294, wystawiony przez I. Klarmana 25/6 1914 r. na zlecenie Jana Koksę, płatny 31/1 1915 r. na rbl. 105.— № 291, wystawiony przez M. Kaganowskiego dn. 16/7 1914 r., na zlecenie Jana Koksę, płatny 10/2 1915 r. na rbl. 100.— № 284, wystawiony przez H. Sitenfelda dn. 10/7 1914 r., na zlecenie Jana Koksę, płatny 5/2 1915, na rbl. 75. Skradzione dokumenty niniejszym unieważniam. Zastrzegam przed nabyciem takowych, bo nabywców będę sądownie ścigał.

W E K S L E

14 weksli wyjęto ze skrzynki do listów i podań przy Starostwie Łódzkim, pochodzące z Kalisza. Prawy właściciel zechce się zgłosić do Starostwa Łódzkiego, Piotrkowska 100, pokój 27 z dowodami po odbiór takowych, za opłaceniem kosztów ogłoszenia.

Starosta:
A. Remiszewski.

Łódź, d. 18/VI 1920 r.

Zagubili dowody osobiste:

Ajlenberg Hana zam. przy ul. Zachodniej № 51 zagubiła paszport zagraniczny na wyjazd do Londynu.	5360
Baum Abram Icek. Łagiewnicka 1.	5220
Brigiel Szlama Emanuel. Południowa 17.	5334
Bergier Szmul. Zachodnia 49.	5319
Bernheim Ber, Chaim, Dora, Dawid i Heła zagubili paszport rodzinny. Piotrkowska 64.	
Cukierman Zeldza zam. przy ul. Aleksandryjskiej № 9 zg. paszport niemiecki wyd. w Łodzi. Łaskawy znalazca zechce oddać pod powyższy adres.	5329
Czapczyńska Marjanna. Rokicie gm. Bruss.	5361
Dancigier Hersz. Wschodnia 7.	5379
Flatto Michał zam. przy ul. Konstancyńskiej 30 zagubił paszport zagraniczny na wyjazd do Szwajcarii wyd. przez Komisarza Rządu m. Łodzi.	5386
Feder Fiszal. Konstancyńska 11.	5311
Guterman Szaja. Południowa 38.	5357
Gawroński Władysław. Wieś Wola-Grzymkowa gmina Rąbień.	5322
Gottheiner Nuchen. Sieradz.	5339
Goldszmidt Izrael Dawid zagubił paszport wyd. w Lutomińsku. Wysoka 15.	5321
Hena Rapaport zagubiła paszport niemiecki zamieszkała w Łasku przy ul. Krótkiej № 262.	5337
Jadwiga Henczel zg. paszp. rosyjski. Morska 4.	5353
Jakób Elja Gruszkiewicz. Piotrkowska 290.	5387
Küntzel Elżbieta zg. paszport niemiec. wyd. w Berlinie. Pańska 84.	5350
Lamska Fajga zam. w Kole zg. paszp. wyd. w Łodzi.	5331
Lajzerowicz Chaja. Aleksandryjska 5.	5328
Lew Szmul Samuel zg. paszport za № 12448.	5380
Najman Josek. Wschodnia 19.	5368
Rozenbaum Hanina, Zgierska 40.	5323
Róża Chil. Średnia 4.	5330
Rozenthal Mania. Główna 41.	5383
Ratke Robot. Brajera 8 (Radogoszcz).	5385
Rotenberg Majer. Aleksandrowska 97.	5390
Szelma Ruchla. Aleja I Maja 25.	5381
Singer Abram Lajb. Ciemna 59.	5389
Sobel Symcha. Kamienna 18.	5320
Szleser Markus vel Mordka Hersz. 6-go Sierpnia 33.	5338
Ton Mordka. Solna 12.	5375
Trzcinka Tauba. Piotrkowska 120.	5396
Wittke Edmund. Andrzeja 32.	5378
Włodzimierska Marjanna. Brzezińska 48.	53
Zaginęły 3 paszporty niemieckie na imię Szaja Goldberg, Chaja Goldberg, i Sura Hinda Rejs zam. przy ulicy Wolborskiej Nr. 38.	5374
Zaginął paszport rodzinny na 3 osoby: Mordka Berek Rozenwajd, Machła Rapaport i Henoch Fajwel Rapaport zam. w Łasku przy ul. Krótkiej 262.	5336

Nie sprzedawajcie STARYCH UBRAN!

bo takowe możecie za kilka marek sami z łatwością przestoczyć na zupełnie nowe przez własnoręczne ufarbowanie znanymi ze swej dobroci barwnikami „KOLORYT”, które nabyć można w 20-tu różnych kolorach w każdej aptece, składzie aptecznym, składzie farb i mydlarni.

Za doskonały skutek gwarantujemy.

Tow. „KOLORYT“ Fabryka Chemiczna, Warszawa, Chłodna 36.
Przedstawiciel na Łódź:
H. PIASBEKI, Łódź, Św. Anny 30.

Drobne ogłoszenia.

Altman Karolina zam. przy ul. Piotrkowskiej № 253, zagubiła paszport niemiecki i legit. chlebową.

Beker Abram zgubił patent krawiecki. Piotrk. 111.

Dreihorn Abram zam. przy ul. Kilińskiego № 31 zg. paszport polski, patent na handel odpadkami towaru i inne ważne dokumenty.

Gole Oswald zg. odroczenie. Aleksandrowska 108.

Hendeles Pinkus zam. przy ul. Jerozolimskiej № 7 zg. portfel z 80 mk., świadectwo ze szpitala Poznańskiego i paszport niem. wyd. w Zgierzu.

Joskowicz Hil Majer zgubił książeczkę odroczenia wyd. przez P. K. U. w Łodzi. Kamienna 16.

Jadac kolejną dn. 10/VI 1920 r. z Kalisza do Łodzi skradli mi kufer z bielizną 300 mk. niem. paszport niem. wydany w Berlinie i różne inne papiery na imię Getrud Firlus. Łaskawy znalazca zechce zwrócić papiery za wynagrodzeniem 100 marek, na ul. Średnia 149.

Klimantowski Lajzer zam. przy ul. Lutomińskiej 36 zagubił paszport niemiecki wyd. w Łodzi i książkę wojskową (odroczenie) wydaną w P. K. U. w Łodzi Sienkiewicza 3/5.

Michalina z domu Polak, zamężna za Karolem Dobrac, córka Franciszka i Anny z Małolepszych lat 38. — stała mieszkanka wsi Brzyków gm. Dąbrowa Widawska pow. Łaskiego około 10 lat jak zaginęła osoby mogące udzielić informacji, o powyższej prosi się zawiadomić męża Karola Dobrac, Łódź Zawadzka 3 u Wilusia.

Michalakowi Janowi zam. przy ul. Chłodnej 8 skradziono legitymację chlebową.

Na stacji Łowicz skradziono Teofilowi Białasiewiczowi różne dokumenty i między innymi świadectwa wydane przez urząd gminy Nowosolna dnia 2 marca i 4 czerwca 1920 r., L. 435 i 1153. — Świadectwa niniejsze unieważnia się.

Ptasznik Szmul zam. przy ul. Zgierskiej Nr. 7 zgub. paszp. niemiecki, kartę węgl. i wykaz przemysłowy.

Piątkowska Helena zamieszkała przy ul. Wagnera 9 z gub. paszport niemiecki, książkę fabryczną od pieniędzy z fabryki Grohmana i 541 mk. 50 fen. pieniędzy.

Reinert Edward, Radomska 21 zg. kartę węglową za № 22440 i Paszport № 880201.

Rudzka Stanisława zagubiła legitymację chleb. Sienkiewicza 67.

Rybiński Jakób zgubił patent na drobny handel garnczarski. Łagiewnicka 43.

Rosen Chil Jakób zam. przy ul. Targowej Nr. 12 zagubił dowód osobisty za Nr. 572 oraz przekaz na 4,000 mk. wystawiony przez M. Grünberga płatny 19/VI 1920 roku i 300 marek pieniędzy. Przekaz unieważniam.

Świczka Lewek zam. w Przytyku gub. Radomskiej zg. paszport polski i portfel płocienny z 210 markami.

Wajs Fajga Telba zgub. paszport i legitymację. Drewnoska 21.

Wiśniński Hajm zam. przy ul. Główniej 62 zg. koncesję na wody gazowe. Wydana przez kómen Policji Państwowej w Łodzi.

Zagubiono paszport oraz książeczkę wojskową na imię Izaaka Harkowiego. Kilińskiego 50.

Zaginęła asygnata na sumę rub. 100 za № 500458 na imię Jana Pająka zam. przy ul. Miedzianej № 7.

Zaginął paszport niemiecki oraz książka wojskowa wyd. przez P. K. U. w Łodzi na imię Chémja Zygband, zam. przy ul. Cegielnianej 47. Łaskawy znalazca zechce zwrócić do P. K. U. Sienkiewicza 3/5.

Zajdeman Aron zam. przy ul. Zgierskiej 86 zagubił paszport niemiecki i odroczenie wojskowe wyd. w P. K. U. w Łodzi Sienkiewicza 3/5.

Zylbering Szyja zagubił patent na galanterję za Nr. 23358. Nowo-Zarzewska 7.